

04/08/2015

סגן שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה ושר הבריאות, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של מיטל מור צדק, על שרשרת של תקלות מסוכנות במהלך בדיקה במיין נשים, שנבעו מקוצר רוח, מהזנחה ומחוסר תיאום בין אנשי הצוות שגרמו לה עוגמת נפש וטרטור ממושך ומיותר:

"אני בדרך כלל לא כותבת כאן, אבל היה לי חשוב לחלוק את החוויה השלילית שחווייתי במיין יולדות בבית חולים.

הגעתי למיין בעקבות הפניה של רופא הנשים, בסוף שבוע 40. בעמדת הקבלה של האחיות היתה רק אחות אחת שניהלה שיחה אישית בטלפון, ולמרות שראתה שאני מחכה, לא מצאה לנכון להתפנות אליי. רק לאחר מספר דקות הגיעה אחות מיילדת שפתחה לי תיק, אך היתה חסרת סבלנות והביעה כלפיי התנשאות וזלזול. לא ממש עניין אותה לשמוע מדוע הגעתי אליהם, והיא לא ממש שאלה האם אני מרגישה טוב/לא טוב. כאשר היא באה להצמיד לי מוניטור היא היתה ממש קצרת רוח, והתעצבנה עליי שאני לא 'זזה' מהר יותר כדי לעזור לה לשים את המוניטור מהר (באמת סליחה שאני מתנהלת קצת יותר לאט מבדרך כלל בימים אלו).

לאחר שהייתי עם המוניטור כחצי שעה (ובמהלך הזמן הזה אף אחות לא נכנסה לבדוק שהמוניטור אכן תקין), ורק לאחר שאמא שלי יצאה לבדוק כמה זמן עליי להישאר עוד עם המוניטור, נכנסה אחות אחרת שהכריזה כי המוניטור אינו תקין, וכי עליי לאכול משהו מתוק (כי העובר ישן) ולהתחיל את בדיקת המוניטור מהתחלה. הסברתי לאחות שבמהלך המוניטור העובר לא הפסיק לבעוט לרגע, אך היא התעקשה, ואני אכלתי משהו מתוק. היא גם אמרה שאני צריכה לשכב על הצד (למרות שהאחות הקודמת אמרה לי בפירוש שעליי לשכב על הגב ולא על הצד כפי שרציתי). לא עברו 5 דקות, ונכנס רופא לחדר. הוא מצידו הפסיק את המוניטור בטענה שהוא בסדר גמור, ושכן רואים תנועות עובר, וכי עליי לחכות לאולטרסאונד (הערכת משקל) ורק אח"כ להיכנס אליו לבדיקה.

יצאנו החוצה וחיכינו זמן רב. בשלב מסוים אמא שלי נכנסה לשאול את האחות מה קורה, וזו צעקה עליה שלא תיכנס למיון אלא תחכה בחוץ עד שיקראו לנו. במקביל, היא גם דאגה להוציא את העצבים שלה על עוד 3 זוגות לפחות שעמדו שם.

לאחר זמן המתנה לא מבוטל, קראו לנו להיכנס לחדר הרופאה, שכמובן התעצבנה כשראתה שלא עשו לי אולטרסאונד. שוב נאלצתי לצאת החוצה ולחכות לאולטרסאונד. כמובן שמרגע זה באה אחת אחרת לטפל בנו ולנסות לזרז את העניינים. היא גם שאלה אותי לאיזו תרופה אני רגישה. ציינתי בפניה שכבר נשאלתי על כך פעמיים נוספות קודם לכן, ולא ברור לי מדוע לא מציינים פרט כל כך חשוב וקריטי בתיק בפעם הראשונה ששואלים. התשובה היתה שהאחות שקיבלה אותי לא רשמה את זה במקום הנכון.

אם זה היחס שנותנת אחות מיילדת במיון, התחנה הראשונה אליה מגיעה אישה שצריכה ללדת, לא רוצה לחשוב איך מתנהגים אליה בשאר התחנות (חדר לידה, מחלקת יולדות). חבל שהם שוכחים לפעמים שיש לנו את אפשרות הבחירה היכן ללדת.

דבר אחד בטוח: לאחר הביקור הזה, ומאחר ועדיין לא ילדתי, אין בכוונתי לחזור לשם כאשר יגיע רגע האמת.

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חיהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידית,

צוות "מכתבים לבריאות"